

Beste familie en vrienden,

Ik ben ruim twee weken terug in Holland, tijd dus voor een nieuwsbrief. Ik was van 26 Januari tot 22 Maart in ons kindertehuis in Kampala in Oeganda, en ben ook een paar weken in Zuid-Soedan geweest.

Bezoek uit Amerika.

Direct na mijn aankomst in Kampala kregen we bezoek van Bill Cook, een 80-jarige Amerikaan, die een charitatieve organisatie leidt. Hij heeft de afgelopen 10 jaar al vaker steun gegeven aan CCC. We hebben enkele scholen bezocht waar de kinderen in een internaat zijn.

Hij vond het vooral geweldig om Mary Amoli te ontmoeten, het meisje dat een paar jaar geleden een ingrijpende chirurgische gezichtsreconstructie in Chili heeft gehad en waarin Bill Cook een bemiddelende rol heeft gespeeld. Mary woont nog in Kampala en maakt het heel goed. Ze heeft het afgelopen jaar een opleiding voor kapster gevolgd, heeft werk en kan nu goed zichzelf zorgen.

Zuid-Soedan

Daarna ben ik samen met Bill Cook naar Zuid-Soedan gereisd, en hadden we nog gelegenheid om onze plannen verder met hem te bespreken. In Juba heb ik de vijf jongeren opgezocht die al eerder teruggekeerd waren naar Zuid-Soedan nadat ze jarenlang in Kampala onze bescherming en onderwijs gekregen hadden. Nu staan ze op zichzelf. Sommigen maken het best goed, één werkt als kledingontwerper en een ander bij een NGO, maar anderen hadden toch wel aanpassingsproblemen en konden bijv. geen baan bij een hotel volhouden. Gelukkig kon ik wel zien dat ze in ieder geval niet teruggekeerd zijn naar een leven op straat met alle gevaren en criminaliteit die daar bij komt kijken.

Afgelopen December zijn er opnieuw zeven meisjes tijdelijk naar Juba teruggegaan. Vijf van hen hadden hun zgn. A-levels (vergelijkbaar met VWO in Holland) en twee anderen O-levels (vgl. met HAVO) examens gedaan en waren in afwachting van de resultaten. Sinds een paar weken zijn de resultaten bekend en het blijkt dat ze alle zeven hele goede cijfers gehaald hebben. De 5 die A-levels hebben afgerond, kunnen op basis van hun cijfers allemaal door naar een universitaire opleiding. In Juba heb ik met een commissie van vier personen vergaderd, ik kende hen nog goed van voor 2017, toen ik daar leiding gaf aan het grote kinderbeschermingsproject van CCC. In 2017 waren we door de burgeroorlog genoodzaakt om de meest kwetsbare kinderen naar Oeganda te evacueren. Deze commissie van vier personen gaat nu onze jongeren, die uit Oeganda terugkeren, begeleiden. Ik ben dankbaar voor hun belangeloze inzet, ik realiseer me dat onze meisjes nog veel steun nodig hebben en dat deze vrijwilligers allen een drukke baan hebben. Met de hele groep meiden zijn we op bezoek geweest bij het Ministerie van "Vrouwen en Sociale zaken" waar we steun toegezegd hebben gekregen. Het is in Juba belangrijk om goed bekend te staan voor de meiden.

Die twee weken in Zuid-Soedan hebben me toch wel bemoedigd. Hoewel er al langer officieel vrede is en er een overgangsregering bestaat tot aan de geplande verkiezingen aan het einde van dit jaar, blijft veiligheid fragiel, en is door de schrijnende corruptie het leven zwaar, terwijl het land zoveel potentie heeft voor wederopbouw.

De gevolgen van de opwarming van de aarde zijn ook hier goed merkbaar, en het was in Februari al extreem heet met temperaturen boven de 40 °C. Het kostte me moeite te acclimatiseren. Later in Maart werd het nog een paar graden warmer, waardoor de scholen en andere instellingen tijdelijk een paar weken gesloten werden.

Terug in Kampala

In Kampala ben ik daarna samen met mijn vaste medewerksters Yunia en Jessica druk bezig geweest om het schoolprogramma van alle kinderen en jongeren (nu 42) voor dit jaar goed vast te leggen. Ze zitten op veel verschillende scholen, wat hen helpt om betere aansluiting te krijgen bij hun Oegandese leeftijdsgenoten. Onze kinderen wonen tijdens de schoolperiodes intern in internaten van de school. Om hen regelmatig te bezoeken en problemen op te lossen kost veel tijd voor mijn medewerksters.

Toen de eindexamen uitslagen van de middelbare school (A-levels) van de 5 meiden bekend waren, zijn we direct aan de slag gegaan om te kijken waar en hoe ze verder kunnen studeren, iets wat ze allen dolgraag willen. Ze kunnen in principe naar een goede universiteit in Oeganda. We gunnen hen graag die kans, maar het kost veel geld om dat financieel rond te krijgen op de langere termijn.

Een andere mogelijkheid is dat enkele van hen misschien wel een Canadese studiebeurs krijgen voor studie aan een Universiteit daar. In Canada bestaat een speciaal fonds voor studie en verblijf voor vluchteling-jongeren uit enkele geselecteerde landen, waaronder Zuid-Soedan. Esther Yubo, een van onze eerste afgestudeerden, kreeg deze studiebeurs 3 jaar geleden al en maakt het goed in Toronto. We doen ons best om ook deze optie te benutten als dat zou kunnen.

Tenslotte heb ik ook nog twee weken bezoek gehad van een goede Canadese vriendin, Tracey Coghlin. Zij heeft ruim 7 jaar geleden, toen wij in Juba woonden, ons enorm geholpen als vrijwilligster naast haar werk bij het Canadese contingent vredestroupen. Zij heeft toen ook veel van haar collega's enthousiast gemaakt om ons praktisch te helpen. Deze keer heeft zij geholpen om de opslagruimtes schoon te maken en te ordenen, en was het goed weer veel te delen.

Voordat ik terugkeerde naar Holland heb ik mijn moeder nog bezocht. Zij woont in een stad 7 uur reizen ten oosten van Kampala. Ze is inmiddels 91 jaar oud, en haar gezondheid is kwetsbaar. Omdat ze niet kan slikken, heeft ze continu een voedingssonde. Haar mentale gezondheid is ook kwetsbaarder, ze herkent de mensen steeds minder en ze kan zich niet meer uiten. Maar je ziet wel dat ze enorm dankbaar is voor alle aandacht en liefde in het huis van mijn oudste zuster, de kinderen om haar heen en de goede verzorging. Ik ben zo dankbaar voor 3 van mij zusters die haar verzorging trouw op zich nemen. Elke keer neem ik ook afscheid terwijl ik bid en hoop om haar toch weer te mogen ontmoeten.

Terug in Gouda

Het was fijn weer thuis te komen in Gouda. Ik hoop rond eind Augustus weer een paar maanden terug te gaan, ook weer een paar weken samen met Wim.

Ik geniet van het voorjaar, het goed geregelde leven, en het medeleven met mijn werk en passie. Het medeleven in Gouda en Oudewater, in de kerken en daarbuiten bemoedigt ons elke keer weer.

Wilt u met me bidden voor het werk van CCC, voor de toekomst van de pas afgestudeerden die zo graag verder willen studeren? Bidt ook voor de jongeren die al terug zijn in Zuid-Soedan en voor de moeilijke taak staan om daar weer een bestaan op te bouwen?

Met vriendelijke groeten,

Cathy Groenendijk-Nabukwasi

Directeur

Confident Children out of Conflict

Nederlands steun committee; Stichting CCC Nederland
Hoefsmid 2, 2451CG Nieuwerbrug aan de Rijn
Email: info.nl @confident-children.org

Donaties IBAN account. [NL19 RABO 0114 3446 71](#) t.n.v. 'Stichting CCC Nederland'
(Stichting CCC Nederland is ANBI geregistreerd: no. 822019401)